02.10.2022 г. / 23:23:34

Вяра

ЧАСТ ОТ БЪЛГАРИТЕ СА СТАРИТЕ СКИТИ – ТРАКИЙСКИ НАРОД, НАРЕЧЕН ВПОСЛЕДСТВИЕ СЛАВЯНИ II-РА ЧАСТ

Най-често византийските източници НАРИЧАТ ХУНИТЕ СКИТИ. ПОКАЗАТЕЛНО Е, ЧЕ ТАКА ТЕ НАРИЧАТ И ДРЕВНИТЕ БЪЛГАРИ, както ще цитираме по-долу.

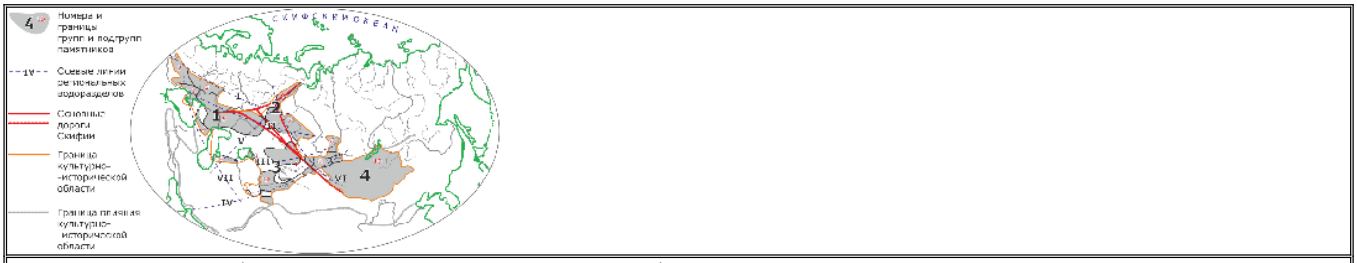
ОЩЕ ПО-КРАСНОРЕЧИВИ СА И ПОНЯТИЯТА В ИСТОРИЧЕСКИТЕ КАРТИ КАКТО НА ЗАПАД, ТАКА И В РУСИЯ, КОИТО ЯСНО ПОКАЗВАТ ИДЕНТИЧНОСТ МЕЖДУ ТЕРИТОРИИТЕ НА ДРЕВНА СКИТИЯ И ОГРОМНАТА ХУНСКА ИМПЕРИЯ. Ние вече показахме Европейската част на Хунската империя.

ЕТО И ЦЯЛАТА КАРТА НА ДЪРЖАВАТА НА АТИЛА:

ЕТО И КАРТИ НА ДРЕВНА СКИТИЯ:

Скитска културна общност: В зелено са очертанията на бреговете. Групи паметници 1.Причерноморско-Прикаспийска 2.Урало-Западносибирска 3.Средноазиатска 4.Централноазиатска. Подгрупи паметници (1) Северно Причерноморе и Крим; (2) Средна Европа; (3) Днестровско-Донецка лесостеп; (4) Северно Кавказка; (5) Подоние, Поволжия, Приуралие; (6) Басейна на река Сосва; (7) Зауралска и Западносибирска лесостеп; (8) Алтай и Тува; (9) Минусинска котловина; 10) Забайкалие; (11) Централен и Източен Казахстан; (12) Седморечие, Тян-Шан, Ферган, Памир, Ташкентски оазис, Средна Сърдаря, Средноазиатско междуречие; (13) Около Аралско море; (14) Около Каспийско море

ЗАБЕЛЕЖЕТЕ, ЧЕ СТАВА ВЪПРОС ЗА ПЕРИОД ОТ 8 ВЕК <u>ПРЕДИ</u> ДО 3 ВЕК <u>СЛЕД</u> ХРИСТА. ПОКАЗАТЕЛНО Е, ЧЕ ТОЗИ ПЕРИОД ГРАНИЧИ И НАВЛИЗА ВЪВ ВРЕМЕТО НА ОБРАЗУВАНЕ НА ХУНСКАТА ДЪРЖАВА. НА ЧАСТ ОТ КАРТИТЕ ИМА ТЕРИТОРИЯ НА

ИНДО-СКИТИ. ТРЯБВА ДА СЕ ОТБЕЛЕЖИ, ЧЕ ХУНИТЕ СЪЩО СА ВЛАДЕЛИ ТЕЗИ ОБЛАСТИ И НАМИРАЩИЯ СЕ В ТЯХ ДРЕВЕН БЪЛГАРСКИ ГРАД БАЛК ИЛИ БАЛХ (НА ИНД. И АРАБ. ЗВУЧИ BALKH, А НА БЪЛГАРСКИ БАЛГ), КОЙТО Е ЦЕНТЪР НА ДРЕВНАТА БАКТРИА (НА ИНДИЙСКИ НАРЕЧЕНА БАЛХАРА, А НА БЪЛГАРСКИ ЗВУЧИ БАЛГАРА, КАКТО ТОВА ОБЯСНЯВАМЕ ПО-ДОЛУ - тоест в цялата статия, препратка към която може да намерите в края).

ВИДНО Е, ЧЕ ИМПЕРИЯТА НА АТИЛА Е НАСЛЕДНИК НА СКИТИЯ, КАТО ДАРОВИТИЯ ВЛАДЕТЕЛ Е УСПЯЛ ДА ОБЕДИНИ РОДСТВЕНИТЕ ДРЕВНИ СКИТСКИ И САРМАТСКИ ПЛЕМЕНА И ДА РАЗШИРИ ТЕХНИТЕ ВЛАДЕНИЯ. САМИЯ АТИЛА МНОГОКРАТНО Е НАРИЧАН В ИЗВОРИТЕ „СКИТ“ (ВИЖ НАПРИМЕР ПОСЕТИЛИЯ ГО НЕГОВ СЪВРЕМЕННИК И ВИЗАНТИЙСКИ ИСТОРИК ПРИСК ПАНИЙСКИ И „ГЕТИКА“ НА ГОТСКИЯ ИСТОРИК ОТ 6-ТИ ВЕК ЙОРДАНЕС).

Карта с названия на български градове и други топоними

Прокопий Кесарийски (VI в.) твърди, че БЪЛГАРСКИТЕ ПЛЕМЕНА НА УТИГУРИТЕ ЗАЕДНО С КУТРИГУРИТЕ СА СЪЗДАТЕЛИТЕ НА ХУНСКИЯ СЪЮЗ, който в края на V в. (според Йорданес и според Приск) владее територии от Кавказ

до Рейн. Ето какво още е записано за хуните в официалните източници:

„С редица технически и организационни нововъведения (конни стрелци, използващи стремена и хунски лъкове; многобройни коне, използвани в бой и за придвижване; тактическа мобилност), непознати по това време в Европа, хуните установяват военно надмощие, както над германските племена, така и над разделената на две части Римска империя. Те предизвикват безпрецедентен страх в по-голямата част от континента, който е отразен и във фолклора на сравнително отдалечени народи, като скандинавците. Запазило се е писмо на блажени Иероним от 395 г. към Оцеон, където той съобщава, че целият Изток трепери в очакване на нашествие на хуните. Хуните вече обсаждали Антиохия и се носел слух, че имат намерение да нападнат Иерусалим. Появата на хуните в Европа е една от вероятните причини за масовото преселване на германски племена на запад от Рейн през декември 406 г. и миграцията на англите в Британия (Англите са германоезичен народ, произхождащ от земите на полуостров Ютланд, от съвременната германска федерална провинция Шлезвиг-Холщайн. Първите писмени източници за англите са от Публий Корнелий Тацит. От началото на III век, особено в средата на V век – в епохата на НАВЛИЗАНЕ НА ХУНИТЕ В ЗАПАДНА ЕВРОПА - англите, заедно със съседните племена сакси, юти и фризи, се преместват в землищата на съвременна Великобритания, която по онова време е била заселена от келтски племена. През VII-X век англите и саксите се обединяват в единна етническа група англо-саксонци, основа за съвременната английска нация)

МНОГО Е ИНТЕРЕСНО ДА СЕ ЗНАЕ, ЧЕ ИМЕННО ХУНИТЕ, ЧИИТО НАСЛЕДНИЦА СА БЪЛГАРИТЕ, ПРОГОНИЛИ ГЕРМАНСКИ ПЛЕМЕНА НА ОСТРОВА, И СА В ОСНОВАТА НА СЪЗДАВАНЕТО НА

СЪВРЕМЕННАТА АНГЛО-САКСОНСКА ОБЩНОСТ.

Споменът за нашествието на хуните е запазен в древния германски фолклор:

Ецел в Песен за Нибелунгите и Атли в сагата Волсунга използват Атила за свой прототип. По време на Първата световна война англичаните използват „хуни“ като наименование на германците (въпреки, че те самите произлизат от тях). **Имената Атли и Атила са много подобни НА ДРУГ ПО-ДРЕВЕН И МНОГО ИЗВЕСТЕН СКИТСКИ ВЛАДЕТЕЛ – ТОВА Е АТЕЙ.**

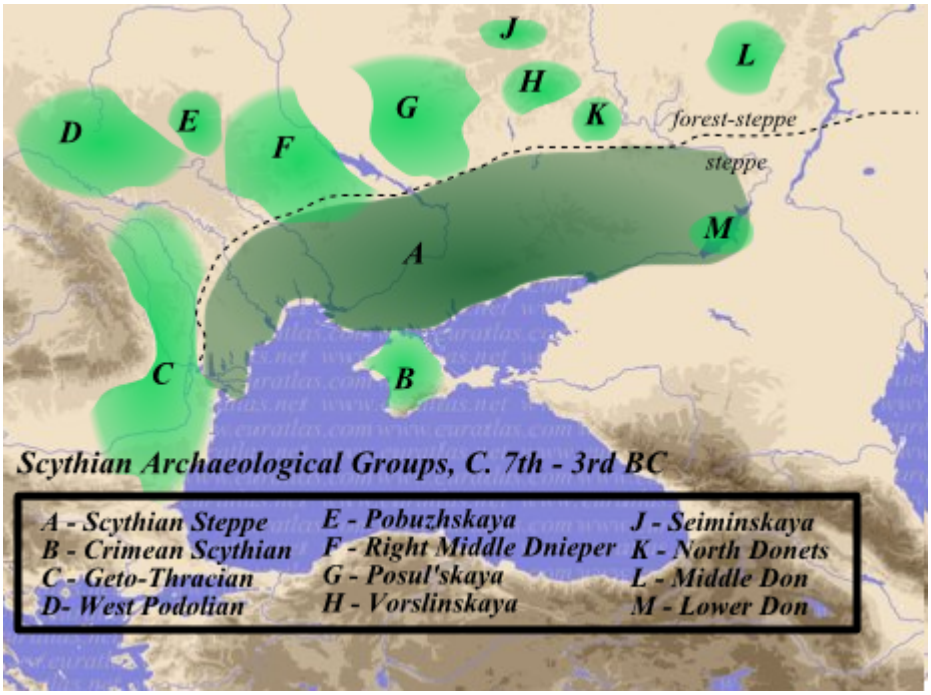

Скитска монета с изображение на владетеля Атей. ***ЗАБЕЛЕЖЕТЕ, ЧЕ СТАВА ВЪПРОС ЗА IV В. ПРЕДИ ХРИСТА - ТОЕСТ ТОВА СА ЕДНИ ОТ ПЪРВИТЕ ОТСЕЧЕНИ МОНЕТИ***

ТОЙ Е ИМАЛ ВЛАСТ НАД **МАЛКА СКИТИЯ, КОЯТО Е ДНЕШНАТА ДОБРУДЖА И ОТ КОЯТО ТРЪГВА ЗАВЛАДЯВАНЕТО НА ВЕЛИКА СКИТИЯ**!

В МАЛКА СКИТИЯ КОРЕННОТО НАСЕЛЕНИЕ СЕ Е НАРИЧАЛО **ГЕТО-ТРАКИ ИЛИ САМО ГЕТИ**. ТЕ ПО-КЪСНО

ЗАПОЧВАТ ДА СЕ НАРИЧАТ ГОТИ, КАКТО ТОВА Е ОТБЕЛЯЗАНО ОТ ДРЕВНИЯ ИСТОРИК ФИЛОСТОРГИЙ (Φιλοστοργιος), който е живял през IV-V в., и който пише: „по това време Урфила довел в ромейската земя многоброен народ от отвъддунавските **СКИТИ, НАРИЧАНИ НЯКОГА ГЕТИ, А СЕГА ГОТИ**.“

За Малка Скития пишат Херодот, Страбон и знаменития древен поет Овидий, който е живял там и пише своите „Понтийски писма“, които са важен източник за бита на скитите.

Показателно е, че Малка Скития е отделна провинция в Римската империя

Алкей, Херодот и Страбон описват европейските територии на Скития, а Клавдий Птолемей и Ибн ал Факих пишат за азиатските ѝ части.

Част от древните гърци говорят за Скития, като посочват Земите на север от Черно море. Други автори описват разселването на скитите в Източна Европа, Долното течение на р. Дунав, Средна Азия до планината Алтай. Източните скити са упоменати и с имената саки и масагети.

Скитски държавни образувания е имало в районите на днешна Добруджа, Крим, Таврия, Украйна, Кавказ, Средна Азия, в районите на Мидо-Персийските царства, а също и Индо-скитски царства в териториите на Бактрия, Узбекистан, Пакистан, Афганистан, Кашмир, Пенджаб, Раджастан и Гуджарат.

СПОМЕНАТИЯ ДРЕВЕН СКИТСКИ ЦАР АТЕЙ УМИРА В БИТКА С ФИЛИП II МАКЕДОНСКИ – БАЩАТА НА АЛЕКСАНДЪР ВЕЛИКИ.

За войните МЕЖДУ ТРАКИЙСКИТЕ НАРОДИ МАКЕДОНИ И СКИТИ, ЗА РАЗСЕЛЕНИЕТО НА СКИТИТЕ ПО СВЕТА, ПРЕВЗЕМАНЕТО НА ОБШИРНИ ТЕРИТОРИИ И ВРЪЩАНЕТО ИМ ПО РОДНИТЕ ЗЕМИ ПИШЕ И ДИМИТРИЙ ХОМАТИАН (на гръцки: Δημήτριος ὁ Χωματιανός, Димитриос о Хоматианос), за който ще споменем и по-долу. Той е византийски архиерей, писател и канонист, архиепископ на Охридската българска архиепископия, титулуващ се „архиепископ на Първа Юстиниана и на цяла България“ около 1216 – 1234 година. В житието на българския християнски просветител свети Климент Охридски той споменава: „Този велик наш отец и светилник на България (св. Климент) бил по род от европейските МИЗИ, които народът обикновено знае и като БЪЛГАРИ. Те били изселени в старо време от военната сила на Александър (Велики) от разположения край Бруса Олимп

към Северния океан и Мъртвото море, а след като минало много време, със страшна войска преминали Дунава и завзели всички съседни области: Панония и Далмация, Тракия и Илирик, а и голяма част от Македония и Тесалия”. И тук и по-нататък ще спомена ЗА ИДЕНТИЧНОСТТА МЕЖДУ СКИТИ, МИЗИ, ГЕТИ, ГОТИ, ПЕОНИ, МАКЕДОНИ И ДРУГИ ТРАКИЙСКИ НАРОДИ:

Страбон казва, че ГЕТИТЕ са от един род с МИЗИТЕ и говорят ЕДИН ЕЗИК. Лъв Дякон, византийски историк от X в., в своята „История“ нарича българите МИЗИ и СКИТИ. според Херодот ГЕТИТЕ СА ТРАКИ. Касиодор пише: „Българите са СТАР МИЗИЙСКИ ИЛИ ИЛИРИЙСКИ НАРОД“. Хрониста Иоан Скилица, съобщавайки за разгрома на византийците при река Ахелой, пише: „не българинът, а МИЗИЕЦЪТ Симеон разгроми войската на християните (ромеите) със свойственото нему СКИТСКО безумие“. Големият византийски хронист Иоан Зонара е живял през XII век пише в своята “Всемирна история”: „**ПЕОНЦИ – … ТРАКИЙСКИ НАРОД, МАКЕДОНИ**. Тези са така наречените панонци. ПАНОНЦИТЕ СА БЪЛГАРИ.“ ("Извори за българската история", том 14). Йоан Цеца (византийски историк, висш аристократ от императорския род) пише: „А **ПЕОНЦИТЕ СА БЪЛГАРИТЕ**. Не вярвай на ГЛУПАЦИТЕ, да смяташ, че пеонците са различни от тях. Те (глупаците) смятат, че Аксиос е различен от Вардара.“ Всички антични автори са съгласни, че Македония е била част от Пеония. За това ще пишем по-подробно отново.

ГЕТИТЕ ИЛИ ГОТИТЕ, КАТО ЧАСТ ОТ СКИТСКИЯ ТРАКИЙСКИ СЪЮЗ НА АТИЛА, ЯВНО (СВЪРЗАНО И С ГЕРМАНСКИЯ ФОЛКЛОР) ВЗЕМАТ АКТИВНО УЧАСТИЕ ПРИ ПРЕВЗЕМАНЕТО НА ТЕРИТОРИИТЕ НА ГЕРМАНСКИТЕ ПЛЕМЕНА.

В началото на 430-те хуните са управлявани от

владетея Руа, който през 434 г. е наследен от племенниците си Бледа и Атила. Двамата управляват съвместно до смъртта на Бледа през 445 г., а след това Атила е самостоятелен водач на хуните, които достигат върха на могъществото си през този период.

Атила установява дипломатически отношения с Източната Римска империя, като първоначално двете държави сключват мирен договор. През 439 г. договорът е нарушен от византийска страна и започва война, която продължава до 443 г., когато Атила достига до стените на Константинопол и е сключено ново споразумение. През 447 г. той отново напада Империята, която е принудена да направи нови отстъпки на хуните.

През 451 г. Атила предприема поход на запад, стремейки се да разшири влиянието си в Западна Европа, но е спрян от съюзените армии
на римляни, вестготи, бургунди и франки в битката при Шалон. На следващата година той опустошава
Северна Италия, като император Валентиниан III е принуден да изостави столицата си Равена. Атила се оттегля в Панония и умира през 453 г. при спорни обстоятелства, докато подготвя нов поход към Константинопол

След смъртта на Атила, хунската държава се разпада, като подчинените племена се отделят и съюзяват срещу хуните. Синовете на Атила Денгизик и Ернак влизат в конфликт с посочения за наследник техен брат Елак и, разделени, са разгромени в битката при Недао през 454 г. **След тези събития основната част от хуните се изтегля от Централна Европа в Боспор (Кимерийски Босфор – днешния Керченския проток) и Черноморските степи, които през този период стават известни като РОДИНА НА БЪЛГАРИТЕ** (СТАРА ВЕЛИКА БЪЛГАРИЯ – Б.Р.)!“

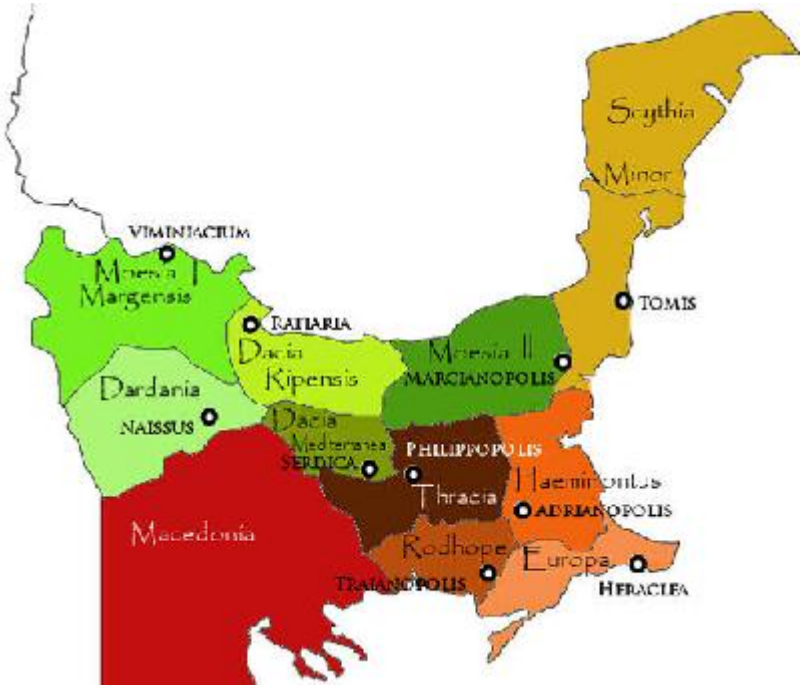
Тук е мястото да покажем и картите на ТРИТЕ БЪЛГАРСКИ ДЪРЖАВИ, СЪЗДАДЕНИ ВЪРХУ ЗЕМИТЕ НА ХУНСКАТА ИМПЕРИЯ И НА ДРЕВНА СКИТИЯ. А **ВЪРХУ ОСТАНАЛИТЕ ТЕХНИ ЗЕМИ ПРОДЪЛЖАВАТ ДА СЪЩЕСТВУВАТ И ДО ДНЕС ДРУГИТЕ ТЕХНИ ГЕНЕТИЧНИ НАСЛЕДНИЦИ – ОСТАНАЛИТЕ СЛАВЯНСКИ НАРОДИ**!

Земи населени със славяни. В териториите с тъмно зелено те са преобладаващо население

ИНТЕРЕСНО Е ДА СЕ ЗНАЕ ОТ КОЯ ОБЛАСТ ТРЪГВАТ СКИТИТЕ ЗА ДА ПРЕВЗЕМАТ ТОЛКОВА ОБШИРНИ ТЕРИТОРИИ И ДА СЪЗДАДАТ **НАЙ-ГОЛЯМАТА СВЕТОВНА ИМПЕРИЯ, КОЯТО ФАКТИЧЕСКИ ПРОДЪЛЖАВАТ ДА НАСЕЛЯВАТ И ДО ДНЕС**!

КАКТО ВЕЧЕ ПИСАХ – ТОВА СА ЗЕМИТЕ НА МАЛКА СКИТИЯ, КОЯТО ДНЕС СЕ НАРИЧА ДОБРУДЖА И ЧИИТО МНОГО ИЗВЕСТЕН СКИТСКИ ВЛАДЕТЕЛ Е БИЛ АТЕЙ

КАКТО СЕ ВИЖДА МАЛКА СКИТИЯ ВКЛЮЧВА ОСВЕН ДНЕШНА ДОБРУДЖА И ЗЕМИТЕ ОКОЛО ВАРНА, СЪЩО И ДНЕШНА БЕСАРАБИЯ, КОЯТО Е ДРЕВНИЯ ОНГЪЛ. ТОВА СА ФАКТИЧЕСКИ И ЗЕМИТЕ, КОИТО ДРУГИЯ СКИТСКИ ВЛАДЕТЕЛ И ДАЛЕЧЕН НАСЛЕДНИК НА АТЕЙ И АТИЛА – КАНАС (КНЯЗ) УБИГИ (У БОГО - В БОГА) ЕСПЕРИХ или Исперих (няма и не е имало "хан" Аспарух), **ОСВОБОЖДАВА ОТ ГЪРЦИТЕ**.

КАКТО ВЕЧЕ НЕОСПОРИМО Е ДОКАЗАНО ОТ СЪВРЕМЕННАТА АРХЕОЛОГИЯ И ИСТОРИОГРАФИЯ, в земите на Малка Скития. започва и зараждането на **НАЙ-ДРЕВНАТА СЛЕДПОТОПНА ЦИВИЛИЗАЦИЯ**. В СВОЯТА „СЛАВЯНОБЪЛГАРСКА история“ православния монах Паисий Хилендарски пише:

„Ной видял, че целият човешки род на земята е загинал,.. На Сим, първия си син, заповядал да се засели със своето потомство в първата част на земята, Азия. Това е източната земя. В нея се намират раят Едем и Ерусалим, държи докъм Цариград. На втория си син Хам заповядал да се засели в Африка. Това е южната земя. В нея се намират Египет и фараонският народ. На третия син Афет заповядал да се засели в Европа. Това е западната и северната земя. В нея се намират Цариград, Москов, Беч, Рим, Брандибур и целият славянски род. Това заповядал Ной на своите синове и им разделил на три части цялата земя... Афетовото племе се разделило на 15 народа. Всички тия народи преминали Черно и Бяло море и се населили в земята Европа...“

ТОВА НАСЕЛВАНЕ НА ЕВРОПА ТРЪГВА ИМЕННО ОТ ЗЕМИТЕ С НАМЕРЕНИ НАЙ-ДРЕВНИ ЗЛАТНИ СЪКРОВИЩА, КАМЕННИ ГРАДЕЖИ, СЕЧИВА, ПИСМЕНОСТ, ПАРИЧНО-РАЗМЕННИ ЦЕННОСТИ НА НАЙ-ДРЕВНОТО КУЛТУРНО, УСЕДНАЛО, ЗЕМЕДЕЛСКО И ЗАНАЯТЧИЙСКО НАСЕЛЕНИЕ СЛЕД ПОТОПА. ТОВА Е В ТЕРИТОРИИТЕ НА ДНЕШНИТЕ ВАРНА И ДУРАНКУЛАК.

1-Древното езеро; 2-До потопните брегове; 3-Суша по бреговете на езерото до потопа; 4-Предполагаеми населени места до потопа (Три от тях са срещу българските градове Варна, Бургас, Кюстенджа (днес Констанца в Румъния), четвъртия е на древния бряг на Цариград, а петия е в района на днешна северна Турция, на неголямо разстояние от източните ѝ части, <u>където е планината Арарат</u>)

ЯВНО СИНЪТ НА НОЙ ЯФЕТ (ИЛИ АФЕТ) СЕ ВРЪЩА ОТ АКОСТИРАЛИЯ В ПЛАНИНАТА АРАРАТ (БЛИЗО ДО ЧЕРНО МОРЕ) НОЕВ КОВЧЕГ **<u>ПРИ БРЕГОВЕТЕ ОКОЛО ПОТЪНАЛИТЕ ВЕЧЕ ГЛАВНИ И ГОЛЕМИ ДОПОТОПНИ ГРАДОВЕ, НАМИРАЩИ СЕ ПО ДЪНОТО НА ШЕЛФА ПРЕД ДНЕШНИТЕ ВАРНА И КОНСТАНЦА (БЪЛГАРСКИЯ ДОБРУДЖАНСКИ ГРАД</u>**

КЮСТЕНДЖА, КОЙТО ДНЕС Е В РУМЪНИЯ). ТОЗИ НАШ РОДОНАЧАЛНИК ЗАПОЧВА НАЙ-СТАРАТА И НАЙ-РАЗВИТА ЕВРОПЕЙСКА ЦИВИЛИЗАЦИЯ, ЧИИТО НАСЛЕДНИЦИ СА ОСТАНАЛИТЕ ДА ЖИВЕЯТ ПО ТЕЗИ ЗЕМИ И ВОЮВАЩИ ЗА ТЯХ ТРАКИЙСКИ НАРОДИ, СРЕД КОИТО СА И СКИТИТЕ, ГЕТИТЕ, МИЗИТЕ И ПЕОНИТЕ, ОТ КОИТО ПРОИЗЛИЗАТ ХУНИТЕ И СЪВРЕМЕННИТЕ БЪЛГАРИ.

Вижте цялата статия: ИСТОРИЯ НА СЛАВЯНОБЪЛГАРСКАТА ИМПЕРИЯ

ИЗТОЧНИЦИ:

- Тарасюк Л. И. Имена царей Малой Скифии на монетах из Добруджи // Краткие сообщения ИИМК. — М., 1956. — Вып. 63. — С. 22—30.

– Публий Овидий Назон. Скорбные элегии. Письма с Понта / Издание подготовили М. Гаспаров, С. Ошеров; ответственный редактор Ф. Петровский. — М.: Наука, 1978

- Scythia. Columbia Encyclopedia[en]. Columbia University Press. — «Scythia (sĭth`ēə), ancient region of Eurasia, extending from the Danube on the west to the borders of China on the east.». Дата обращения: 16 мая 2015. Архивировано 20 августа 2011 года.*

- Калинина Т. М. Образ Скифии в представлениях средневековых арабо-персидских учёных // Скифия: Образ и историко-культурное наследие / под ред. Т. Н. Джаксон, И. Г. Коновалова, А. В. Подосинов — ИВИ РАН, 2015. — С. 44,47,51. — ISBN 978-5-94067-439-9

- Медведев А. П. «Великая Скифия»: критический анализ одного из понятий современной скифологии // Скифия: Образ и историко-культурное наследие / под ред. Т. Н. Джаксон, И. Г. Коновалова, А. В. Подосинов — ИВИ РАН, 2015. — С. 63—64. —

ISBN 978-5-94067-439-9

- Гиперборея // Мифы народов мира. — М., 1991. — Т. 1. — С. 304.

- Приск в двора на Атила Архив на оригинала от 2001-02-04 в Wayback Machine. (превод на английски)

- Гетика (Getica) или De origine actibusque Getarum („За произхода и делата на гетите“) на късноантичния готски историк Йорданес

- Златарски, Васил. История на Българската държава през Средните векове, т.1, ч.1. Второ фототипно издание. София, Академично издателство „Марин Дринов“, 1994, [1918]. ISBN 954-430-298-0.

- Гумилёв, Лев. Хунны в Китае. Москва, 1974. с. 5.

- Maenchen-Helfen, Otto (1944 – 1945). The Legend of the Origin of the Huns. Byzantion17. pp. 244 – 251

- Otto Maenchen-Helfen, The World of the Huns, page 4.

- Hyun Jin Kim, The Huns, Rome and the Birth of Europe. ISBN 978-1-107-00906-6. Cambridge University Press. 2013. page 31.

- Huns in Bavaria? Genetic analyses of an artificially deformed skull from an early medieval cemetery in Burgweinting (Regensburg, Germany) Schleuder R, Wilde et al.

{{_LINK1_}}

buditeli.info © 2017